YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

15 päivänä kesäkuuta 2000 *

Asiassa C-470/98,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies M. Condou Durande, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Helleenien tasavalta, asiamiehinään valtion oikeudellisen neuvoston oikeudellinen apulaisneuvonantaja I.-K. Chalkias ja ulkoasiainministeriön yhteisön oikeutta koskevia asioita hoitavan oikeudellisen erityisosaston tarkastaja N. Dafniou, prosessiosoite Luxemburgissa Kreikan suurlähetystö, 117 Val Sainte-Croix,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja kolmansista maista

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 10 päivänä joulukuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/675/ETY (EYVL L 373, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa tarvittavia toimenpiteitä sen takaamiseksi, että lähettäjä, vastaanottaja tai näiden edustaja vastaa sellaisista kyseisen direktiivin 3 artiklan ii alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitetuista eläinlääkintätarkastuksista ja hallinnollisista tarkastuksista, jotka koskevat yhteisöön kolmansista maista tuotavia maataloustuotteita, tuoretta lihaa ja siipikarjanlihaa lukuun ottamatta, aiheutuvista kustannuksista ilman valtion korvausta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. C. Moitinho de Almeida sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari), C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja F. Macken,

julkisasiamies: N. Fennelly,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 6.4.2000 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan (josta on tullut EY 226 artikla) nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 18.12.1998 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia ja kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 10 päivänä joulukuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/675/ETY (EYVL L 373, s. 1; jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa tarvittavia toimenpiteitä sen takaamiseksi, että lähettäjä, vastaanottaja tai näiden edustaja vastaa sellaisista kyseisen direktiivin 3 artiklan ii alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitetuista eläinlääkintätarkastuksista ja hallinnollisista tarkastuksista, jotka koskevat yhteisöön kolmansista maista tuotavia maataloustuotteita, tuoretta lihaa ja siipikarjanlihaa lukuun ottamatta, aiheutuvista kustannuksista ilman valtion korvausta.

2 Direktiivin 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tulliviranomainen antaa luvan tuotteiden kulutukseen laskemiseen liitteessä I tarkoitetuille alueille ainoastaan, jos

— —

ii) esitetään todisteet siitä, että eläinlääkintätarkastusten kustannukset on maksettu ja on tarvittaessa annettu 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut mahdolliset kustannukset kattava vakuus. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan mukaisesti annettujen erityissäännösten soveltamista."

3 Direktiivin 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jokaiselle kolmannesta maasta tulevalle tuote-erälle tehdään tuotteiden tulliselvitysmuodosta riippumatta asiakirjojen tarkastus ja tunnistamistarkastus, joiden avulla varmistetaan:

— tuotteiden alkuperä,

— tuotteiden myöhempi määräpaikka erityisesti niiden tuotteiden osalta, joiden kauppaa yhteisössä ei ole yhdenmukaistettu,

— että asiakirjoissa olevat merkinnät vastaavat yhteisön lainsäädännössä vaadittuja takeita tai, jos kyseisten tuotteiden kauppaa yhteisössä ei ole yhdenmukaistettu, tässä direktiivissä tarkoitettuihin eri tapauksiin soveltuvissa kansallisissa määräyksissä vaadittuja takeita,

— —

7. Kaikista tämän artiklan soveltamisesta aiheutuvista kustannuksista vastaa lähettäjä, vastaanottaja tai näiden edustaja ilman valtion korvausta."

4 Direktiivin 32 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31.12.1991 ja ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

5 Komissio pyysi 1.12.1994 jäsenvaltiota antamaan tietoja siitä, kuinka ne sovelsivat kansallista terveystarkastusmaksujärjestelmää, jonka tarkoituksena oli kattaa direktiivin mukaisista maataloustuotteiden eläinlääkintätarkastuksista aiheutuvat kustannukset, ja tämän tietojensaantipyynnön seurauksena ilmeni, että Kreikan viranomaiset eivät soveltaneet minkäänlaista kansallista maksua tarkastuksista aiheutuvien kustannusten kattamiseksi tuotaessa Kreikkaan maataloustuotteita, tuoretta lihaa ja siipikarjanlihaa lukuun ottamatta.

6 Komissio katsoi, ettei tämä tilanne ollut sopusoinnussa direktiivin 3 ja 4 artiklan kanssa, joista komission mukaan ilmenee, että jokainen kyseisten, kolmansista maista tulevien tuotteiden erä on saatettava eläinlääkintätarkastukseen, jonka kustannuksista vastaa lähettäjä, vastaanottaja tai näiden edustaja, ja lähetti Kreikan valtiolle 27.12.1996 päivätyn virallisen huomautuksen, jossa se kehotti tätä esittämään huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa.

7 Kreikan valtio vastasi 14.3.1997 päivätyllä kirjeellä, että direktiivi oli saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä presidentin asetuksella nro 420/93 (FEK A' 179), mutta että kun kyse oli erityisesti maksujen määrittämisestä direktiivissä tarkoitettujen tarkastusten osalta, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset olivat

laatineet säännösesityksen sellaisten kansallisten maksujen vahvistamiseksi, joiden määrä määritetään maatalousministeriön päätöksellä, ja Kreikan valtio antoi komissiolle tiedoksi tämän esityksen.

8 Koska komissio ei saanut mitään muuta tietoa Kreikan valtiolta, komissio osoitti 13.3.1998 Kreikan valtiolle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan direktiivin 3 artiklan ii alakohtaan ja 4 artiklaan perustuvien velvoitteiden noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa perustellun lausunnon tiedoksiantamisesta.

9 Koska Kreikan valtio ei vastannut millään tavalla tähän perusteltuun lausuntoon, komissio nosti tämän kanteen.

10 Kreikan valtio ei kiistä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä sellaisena, kuin komissio on sen kuvannut. Se tyytyy toteamaan, että Kreikan korkein hallintotuomioistuin ei ollut hyväksynyt presidentin asetusesitystä, jonka tarkoituksena on toteuttaa kyseiset direktiivin säännökset, ja että uuden esityksen voimaan saattamiseksi tarvittavia menettelyjä ei ollut vielä saatu päätökseen.

11 Tältä osin on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, miksi se ei ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja (ks. erityisesti asia C-326/97, komissio v. Belgia, tuomio 15.10.1998, Kok. 1998, s. I-6107, 7 kohta).

12 Koska direktiiviä ei ole kokonaisuudessaan pantu täytäntöön säädetyssä määräajassa, komission nostamaa kannetta on pidettävä perusteltuna.

13 Näin ollen on todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa tarvittavia toimenpiteitä sen takaamiseksi, että lähettäjä, vastaanottaja tai näiden edustaja vastaa sellaisista kyseisen direktiivin 3 artiklan ii alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitetuista eläinlääkintätarkastuksista ja hallinnollisista tarkastuksista, jotka koskevat yhteisöön kolmansista maista tuotavia maataloustuotteita, tuoretta lihaa ja siipikarjanlihaa lukuun ottamatta, aiheutuvista kustannuksista ilman valtion korvausta.

Oikeudenkäyntikulut

14 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Helleenien tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska Helleenien tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Helleenien tasavalta ei ole noudattanut kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista peri-**

aatteista 10 päivänä joulukuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/675/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa tarvittavia toimenpiteitä sen takaamiseksi, että lähettäjä, vastaanottaja tai näiden edustaja vastaa sellaisista kyseisen direktiivin 3 artiklan ii alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitetuista eläinlääkintätarkastuksista ja hallinnollisista tarkastuksista, jotka koskevat yhteisöön kolmansista maista tuotavia maataloustuotteita, tuoretta lihaa ja siipikarjanlihaa lukuun ottamatta, aiheutuvista kustannuksista ilman valtion korvausta.

2) Helleenien tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Moitinho de Almeida Schintgen Gulmann

Puissochet Macken

Julistettiin Luxemburgissa 15 päivänä kesäkuuta 2000.

R. Grass

kirjaaja

J. C. Moitinho de Almeida

kuudennen jaoston puheenjohtaja